

COMMUNAUTE FRANÇAISE

2 DECEMBRE 1982. — Décret relatif à la lutte contre le tabagisme (1)

F. 83 — 83

Le Conseil de la Communauté française a adopté et
Nous, Exécutif, sanctionnons ce qui suit :

Section 1. — De l'interdiction de fumer

Article 1er. Il est interdit de fumer dans les locaux publics lorsqu'ils ne satisfont pas aux normes de ventilation arrêtées par le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions.

Le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé publique dans ses attributions prend, en outre, toutes mesures d'interdiction de fumer dans d'autres lieux où cette pratique peut avoir des conséquences dangereuses pour la santé.

Art. 2. Sans préjudice des interdictions prises par un pouvoir organisateur, dans tous les établissements de l'enseignement maternel, primaire, spécial, artistique et secondaire de plein exercice et de promotion sociale, il est interdit de fumer dans les locaux où des élèves sont présents.

Art. 3. Dans les établissements d'hospitalisation, de soins, ainsi que dans les maisons de retraite pour personnes âgées et dans tous les autres établissements à vocation sanitaire publics et privés, il est interdit de fumer dans les locaux utilisés pour l'accueil, les soins et l'hébergement des malades.

Art. 4. Il est interdit de fumer dans les locaux où les denrées alimentaires sont entreposées, manipulées, préparées pour la consommation au proposées à la vente. Toutefois, cette interdiction ne s'applique pas aux locaux destinés principalement à la consommation sur place des denrées alimentaires.

Art. 5. Il est interdit de fumer à l'intérieur :

a) des véhicules de transports collectifs, réguliers ou occasionnels, destinés à transporter des élèves fréquentant les établissements d'enseignements visés à l'article 3 ou des jeunes de moins de 16 ans;

b) des véhicules de transports publics urbains.

Sans préjudice des interdictions formulées par les transporteurs, à partir du 1er janvier 1985, les véhicules de transports collectifs publics ou privés doivent comporter une zone réservée aux non-fumeurs protégée par un dispositif efficace empêchant la propagation de la fumée; cette zone doit occuper au moins la moitié des places disponibles.

Les critères auxquels doit répondre le dispositif empêchant la propagation de la fumée sont déterminés par le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions.

Art. 6. Il est interdit de fumer dans les ascenseurs à usage collectif.

Art. 7. Les interdictions de fumer établies en application du présent décret font l'objet d'une information apparente dans les locaux, véhicules ou parties de véhicules où elles sont applicables.

Section 2. — De l'information sur les dangers de l'usage du tabac

Art. 8. Le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a l'enseignement dans ses attributions prend, en accord avec le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions, toute mesure pour organiser, annuellement, dans les établissements de l'enseignement maternel, pri-

maire, spécial, artistique et secondaire de plein exercice et de promotion sociale, une information sur les dangers de l'usage du tabac.

Art. 9. Le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions organise annuellement une journée d'information sur les dangers de l'usage du tabac. Il associe la RTBF à cette campagne.

Art. 10. Les dangers de l'usage du tabac font obligatoirement l'objet d'une information apparente :

1e dans les locaux destinés à accueillir principalement des jeunes de moins de 16 ans pour leurs activités collectives de loisirs;

2e dans les locaux d'hébergement des centres de loisirs et de vacances quand les jeunes de moins de 16 ans y sont admis.

Ces dispositions ne portent pas atteinte aux droits et devoirs des organisateurs de ces loisirs et des autorités locales.

Le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions détermine les conditions à respecter pour que cette information soit efficace.

Art. 11. Les paquets de cigarettes, de cigares, de cigarillos et autres produits du tabac doivent porter une mention imprimee indiquant clairement la teneur en goudron et en nicotine.

Tout vendeur de produits du tabac est tenu d'exposer dans le local où se font les ventes une affiche indiquant clairement le danger de la teneur en goudron et en nicotine de ces produits.

Le membre de l'Exécutif de la Communauté française qui a la santé dans ses attributions fixe par arrêté les modalités de ces publications.

Section 3

De l'interdiction de propagande ou de publicité en faveur du tabac

Art. 12. Sont considérés comme produits du tabac pour l'application de la présente section, les produits destinés à être fumés, dès lors qu'ils sont, même partiellement, constitués de tabac.

Art. 13. Les dispositions des articles 2 à 6 de l'arrêté royal du 5 mars 1980 concernant la publicité relative au tabac, aux produits à base de tabac et aux produits similaires, modifié par l'arrêté royal du 22 septembre 1980 (*Moniteur belge* du 1er octobre 1980) et du 21 janvier 1982 (*Moniteur belge* du 30 janvier 1982) ont valeur de décret.

Section 4. — Dispositions finales

Art. 14. Les dispositions prévues à l'article 1er ne sont toutefois pas applicables aux locaux publics existants dans lesquels les administrations concernées ont satisfait aux obligations légales et réglementaires en matière de prévention contre l'incendie avant l'entrée en vigueur du présent décret.

Art. 15. Sans préjudice de l'article 5, § 2, du présent décret et de l'article 6 de l'arrêté royal du 5 mars 1980, le présent décret entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Promulgurons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 2 décembre 1982.

Le Ministre-Président chargé des Affaires culturelles
et des Relations extérieures,

Ph. MOUREAUX

Le Ministre des Affaires sociales,

Ph. MONFILS

Le Ministre de la Santé et de l'Enseignement,

R. URBAIN

(1) Session 1981-1982.

Documents du Conseil. — N° 9-n° 1. — Proposition de décret. — N° 9-n° 2. Rapport. — N° 9-n° 3, 4 et 5. Amendements.

Session 1982-1983.

Comptes rendus intégraux. — Discussion. Séance du 16 novembre 1982. Adoption. Séance du 17 novembre 1982.

VERTALING

FRANSE GEMEENSCHAP

N. 83 — 83

2 DECEMBER 1982. — Decreet betreffende de strijd tegen nicotinevergiftiging (1)

De Raad van de Franse Gemeenschap heeft aangenomen en Wij, Executieve, bekraftigen hetgeen volgt:

Sectie 1. — Rookverbod

Artikel 1. Het is verboden te roken in de openbare lokalen wanneer deze niet voldoen aan de luchtverversingsnormen vastgesteld door het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.

Het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, neemt daarenboven alle maatregelen van rookverbod in andere plaatsen waar deze praktijk gevaarlijke gevolgen kan hebben voor de gezondheid.

Art. 2. Onverminderd het verbod dat genomen werd door een organisatorisch gezag, in alle instellingen van kleuter-, lager-, bijzonder-, kunst- en secundair onderwijs in volledige dienstverband en sociale verhoging, is het verboden te roken in de lokalen waar de leerlingen aanwezig zijn.

Art. 3. In de hospitaal-, verplegingsinstellingen, evenals in de rusthuizen voor bejaarde personen en in alle andere openbare en private instellingen met sanitaire doeleinden, is het verboden te roken in de lokalen aangewend voor het onthaal, de verpleging en de huisvesting van de zieken.

Art. 4. Het is verboden te roken in de lokalen waar voedingswaren worden opgestapeld, behandeld, bereid voor het verbruik of uitgestald voor de verkoop. Dat verbod geldt evenwel niet voor de lokalen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor het verbruik ter plaatse van voedingswaren.

Art. 5. Het is verboden te roken binnen:

a) de gezamenlijke, regelmatige of toevallige transportvoertuigen, bestemd voor het vervoeren van leerlingen die de onderwijsinstellingen bezoeken bedoeld bij artikel 2 of jongeren onder de 16 jaar;

b) de openbare stedelijke transportvoertuigen.

Onverminderd het door de vervoerders geuite verbod, van de 1e januari 1985 af, moeten de gezamenlijke, openbare of private transportvoertuigen een voorbehouden zone voor de niet-rokers omvatten, beschermd door een efficiënte beschikking die de uitbreiding van de rook belet; deze zone moet minstens de helft van de beschikbare plaatsen in beslag nemen.

De criteria waaraan de beschikking moet beantwoorden om de uitbreiding van de rook te beletten, worden bepaald door het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 6. Het is verboden te roken in de liften bestemd voor het gezamenlijk gebruik.

Art. 7. Het rookverbod vastgesteld bij toepassing van dit decreet maakt het voorwerp uit van een duidelijk zichtbare informatie in de lokalen, voertuigen of delen van voertuigen waar het toepasselijk is.

Sectie 2. — Informatie nopens de gevaren van het tabaksverbruik

Art. 8. Het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die het onderwijs onder zijn bevoegdheid heeft, treft in overeenkomst met het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, alle maat-

regelen om jaarlijks een informatie nopens de gevaren van het tabaksverbruik in de instellingen van het kleuter-, lager-, bijzonder-, kunst- en secundair onderwijs in volledige dienstverband en sociale verhoging te organiseren.

Art. 9. Het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, organiseert jaarlijks een informatiedag nopens de gevaren van tabaksverbruik. De RTBF sluit zich bij deze campagne aan.

Art. 10. De gevaren van het tabaksverbruik moeten verplicht het voorwerp uitmaken van een duidelijk zichtbare informatie:

1° in de lokalen bestemd om hoofdzakelijk de jongeren beneden de 16 jaar te ontvangen voor hun gezamenlijke activiteiten van vrijetijdsbesteding;

2° in de huisvestingslokalen van vrijetijdsbesteding en vakantiecentra wanneer de jongeren beneden de 16 jaar er worden toegelaten.

Deze bepalingen doen geen afbreuk aan de rechten en de plichten van de organisatoren van deze vrijetijdsbesteding en van de plaatselijke overheid. Het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, bepaalt de te eerbiedigen voorwaarden opdat deze informatie efficiënt wezen.

Art. 11. De pakjes sigaretten, sigaren, sigaartjes en andere tabaksproducten moeten voorzien zijn van de gedrukte melding die duidelijk de teer- en de nicotineinhoud aanwijst.

Elke verkoper van tabaksproducten is verplicht in het verkooplokaal een aanslakbiljet ten toon te stellen dat duidelijk het gevaar van de teer- en de nicotineinhoud van deze producten aanwijst.

Het lid van de Executieve van de Franse Gemeenschap die de gezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, stelt de modaliteiten van deze aankondigingen bij besluit vast.

Sectie 3. — Propaganda- of reclameverbod ten gunste van tabak

Art. 12. Worden beschouwd als tabaksproducten voor de toepassing van deze sectie, de producten bestemd om gerookt te worden, zelfs wanneer zij slechts gedeeltelijk uit tabak zijn samengesteld.

Art. 13. De bepalingen van artikels 2 tot 6 van het koninklijk besluit van 5 maart 1980 betreffende de reclame voor tabak, voor tabakhoudende producten en voor gelijkaardige producten, gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 september 1980 (Belgisch Staatsblad van 1 oktober 1980) en van 21 januari 1982 (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1982) hebben decreetswaarde.

Sectie 4. — Eindbepalingen

Art. 14. De bepalingen voorzien bij artikel 1 zijn evenwel niet toepasselijk op de bestaande openbare gebouwen bij welke de betrokken administraties voldaan hebben aan de wettelijke en reglementaire voorschriften inzake brandbeveiliging voor het in werking treden van dit decreet.

Art. 15. Onverminderd het artikel 5, § 2, van dit decreet en het artikel 6 van het koninklijk besluit van 5 maart 1980, treedt dit decreet in werking op de dag vanhaar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 2 december 1982.

De Minister-Voorzitter belast met de Culturele Zaken
en de Buitenlandse Betrekkingen,

Ph. MOUREAUX

De Minister van Sociale Zaken,

Ph. MONFILS

De Minister van Gezondheid en van Onderwijs,

R. URBAIN

(1) Zitting 1981-1982.

Bescheiden van de Raad. — Nr. 9-nr. 1. — Voorstel van decreet. — Nr. 9-nr. 2. Verslag. — Nr. 9-nrs 3, 4 en 5. Amedementen.

Zitting 1982-1983.

Integrale overzichten. — Besprekking. Vergadering van 16 november 1982. Aanneming. Vergadering van 17 november 1982.